

realrenteafgift af rene risikoforsikringer, og det andet – som vi har meget forståelse for – er den nødvendige tydeliggørelse af de regler om investeringsbeviser, som vi jo stemte for i sidste samling.

Men når vi ikke kan stemme for lovforslaget, som det foreligger i dag, er det på grund af den del af forslaget, der vedrører gennemførelse af en værnsregel om realrenteafgift af aktieudbytte fra visse obligationsbaserede aktieselskaber, og på grund af ændringen af realrenteafgiftslovens overgangsregel.

Vi synes, det er endnu et eksempel på den stramning af skatteskruen, som skatteministeren har for vane stort set daglig at byde Folketinget og borgerne. Erhvervslivet skal betale, eller også skal dets kunder, og det vil vi ganske enkelt ikke være med til, og derfor stemmer vi nej til lovforslaget, hvis ikke det deles op i to dele, hvilket vi jo har set før.

Når jeg siger det så skarpt, er det også, fordi jeg især synes, at lovforslagets grænser på 5 og 10 pct. af selskabets samlede aktiver er fuldstændig urimeligt satte grænser, således som de fremstår.

Jeg vil også indtrængende bede ministeren om at se på de henvendelser, der er kommet fra Assurandør-Societetet og fra forsikringsselskaberne, idet jeg synes, det må være rimeligt, at de indgår meget tungt i ministerens overvejelser og i øvrigt også i Skatteudvalgets.

Og hvis der ikke sker en ændring af lovforslaget, så det bliver delt i to, kan vi altså ikke støtte det, som det foreligger her.

Jes Lunde (SF):

Her kan ministeren til gengæld regne med os.

Hovedlinjerne i det lovforslag, vi har til behandling her, er værn imod spekulation og lukning af huller i lovgivningen, og det kan vi selvfølgelig støtte.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Vi diskuterer nu ændringer i realrenteafgiftsloven eller – hvad man nok rettere skal kalde det – en afgift på den opsparing, som vi har i det danske samfund.

Det skal være sagt med det samme, at Fremskridtspartiet mener, at lovforslaget indeholder visse forhold, som umiddelbart virker rimelige, men andre, som for os at se virker mindre rimelige og ikke særlig appetitlige.

Det positive er blandt andet, at man foreslår at fritage rene risikoforsikringer for realrenteaf-

gift. Det kan vi godt se noget fornuftigt i, og der er også enkelte andre dele, som virker positive. Derimod er der andre ting, der er mindre positive, blandt andet forslaget om at ændre i det nævnte overgangsfradrag, som her alene vil medføre et ekstra provenu til statskassen i størrelsesordenen 100 mio. kr., som det fremgår af bemærkningerne til forslaget.

Andre eksempler er allerede nævnt heroppefra af tidligere ordførere, så dem skal jeg ikke gennemgå endnu en gang.

Men for Fremskridtspartiet at se er vi ved det med merprovenuet ved sagens kerne. Hvis man stadig væk tager udgangspunkt i bemærkningerne, er det sådan, at forslaget her alt i alt vil medføre ca. 0 mia. kr. ekstra i statskassen. Det er jo ikke ukendt, at Fremskridtspartiet var imod realrenteafgiften, da man i 1983 diskuterede indførelsen af den med virkning fra året 1984, og vi er stadig imod realrenteafgiften.

Dengang var det et politisk forlig, der blev indgået mellem Socialdemokratiet og den daværende regering. De fleste kender historien omkring indførelsen af realrenteafgiften, men en af de ting, som man på daværende tidspunkt forsøgte at trøste Fremskridtspartiet med, kan man vel sige, var, at ordningen var midlertidig og skulle aftrappes og fjernes igen. Det var der selvfølgelig politisk uenighed om, men blandt andet gik den daværende statsminister ud og lovede den danske vælgerbefolkning, at det var en midlertidig ordning, og at det var på grund af nødvendigheden af at indføre nogle stramninger på daværende tidspunkt. Men efterhånden som realrenteafgiften har medført et stadig større provenu, er det jo også blevet sværere at afskaffe den igen.

Provenuet for 1994 er på 25,5 mia. kr., og nu foreslås det altså, at provenuet stiger ekstra. Da man vedtog realrenteafgiftsloven i 1983, forventedes det, at man i 1984 ville få en indtægt på 4,5 mia. kr. Så allerede her kan man se, at indtægten fra realrenteafgiften er steget så markant, at det er blevet politisk sværere og sværere at finde flertal for at afskaffe den.

Det mener vi er et vægtigt argument for ikke at stemme for lovforslaget, som det foreligger nu, for det vil medføre en samlet afgiftsforhøjelse på 0 mia. kr., som vil gøre det endnu sværere at finde et politisk flertal her i Folketinget for at afskaffe realrenteafgiften, end tilfældet er nu. Derfor kan vi altså ikke støtte forslaget, som det foreligger nu i sin helhed, selv om der, som jeg har nævnt tidligere, er enkelte dele af forslaget, som vi finder fornuftige.